

[Ole Bjørn Kraft.]

vilje til samarbejde om det lovforslag, der foreligger. Vi gør det endvidere, fordi den ændring, som er foreslået, jo ikke ændrer noget væsentligt i den dagsorden, som vi oprindeligt havde stillet lovforslag om, men er udtryk for synspunkter, vi helt og fuldt deler, idet tinget naturligvis må være rede til at skaffe dækning for de forsvarsbevillinger, som allerede er givet.

Jeg takker den højtærede statsminister for hans tilslutning til dette forslag til dagsorden. Jeg kan ikke forstå, at den højtærede statsminister var overrasket over, at vi stillede vort forslag til dagsorden. Det var en helt naturlig konsekvens af det synspunkt, vi har anlagt under denne finanslovsdebate.

Det er klart, at vi er rede til at samarbejde om gennemførelse af disse dækningslove, og vi betragter det, som her sker: at dette forslag til motiveret dagsorden vedtages, som et skridt i den rigtige retning, en tilkendegivelse af, at der nu skulle være mulighed for et samarbejde. Jeg kan her nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde under min første tale i tinget i dag: at vedtagelsen af den her foreslåede dagsorden ved finanslovsdebattens afslutning kunne betragtes som indledning til det samarbejde, tiden påkalder. Hvis det skete, troede jeg, at man herved ville være med til at bane vejen for et samarbejde på et rimeligt og rigtigt grundlag.

Den kommunistiske dagsorden er det klart vi ikke kan stemme for. Vi må derimod give fuld tilslutning til den anden dagsorden, som er foreslået omhandlende det samme område. Jeg tror, det er heldigt, at der herigennem bliver givet tinget en lejlighed til at tage stilling til den beslutning, som regeringen har truffet, således at det ved en afstemning her i tinget kan blive klart tilkendegivet, at denne handling fra regeringens side har et stort flertal bag sig i denne sal. Jeg tror, det er godt, idet vi derigennem kan få skabt fuldstændig klarhed og fejlet til side betragtninger, som måske kunne komme frem, om, at rigsdagens, folketingets, flertal ikke skulle være i fuldstændig overensstemmelse med de handlinger, som regeringen efter at have drøftet sagen med partierne har foretaget. Det er derfor med glæde, jeg anbefaler denne dagsordens vedtagelse.

Bertel Dahlgaard: Må jeg først fremsætte en enkelt bemærkning i anledning af den højtærede udenrigsministers udtalelse i eftermiddags. Den højtærede udenrigsministers udtalelse gav udtryk for, at spørgsmålet om pligten til at indhente rigsdagens billigelse til det skridt, som den principielle tilslutning til enhedskommandoen udgjorde, var et spørgsmål om forholdet til grundlovens § 18. Det tyder på, at den højtærede udenrigsminister ærlig talt helt har misforstået det, det her drejer sig om. Det, det drejer sig om, er ikke, om tilslutningen er et direkte brud med grundlovens ord. Var det det, det drejede sig om, ville det jo være et spørgsmål om eventuelt at gennemføre en grundlovsændring. Nej, det, der er spørgsmålet, er, om Danmark efter tilslutningen i princippet til enhedskommandoen er lige så frit stillet i forholdet til de forfatningsmæssige spørgsmål, som udførelsen i praksis vil rejse i den kommende tid, som vi var forinden den principielle tilslutning. Det er spørgsmålet. Jeg tror ikke, nogen her i landet vil hævde, at vi har den samme frihed efter den principielle tilslutning, og heri ligger pligten, regeringens og partiernes pligt, til at have sørget for, at rigsdagen på forhånd gav sin tilslutning til den principielle stilling.

Angående den dagsorden, der blev foreslået i dag af de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Ole Bjørn Kraft, og den dagsorden, som nu har afløst den, og som er tiltrådt af socialdemokratiet og indeholder en ubetydelig ændring i forhold til den oprindelige, ser jeg ikke, den indeholder andet, end hvad de to partier allerede har henstillet til regeringen under forhandlingerne i torsdags, og vi kan ikke have det mindste imod, at denne henstilling gentages. På den anden side er det ikke muligt at se, hvad henstillingen konkret indeholder. Når det siges, at der skal tilstræbes ændringer, hvorved skattepligten udvides, så ved jeg ikke derudfra noget som helst om, hvilken ændring i skalaen det drejer sig om, og hvor store byrder det er, man vil lægge på andre befolkningsgrupper. Og når det siges, at der skal søges en anden form for finansiering af forsvaret end det foreslåede tvangslån, så aner jeg intet om, hvad det er, man tænker sig der skal sættes i stedet. Hertil kommer, at det radikale venstre